

תורת אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת בלק תשפ"ב

מחמאות וביקורת

מנהלים ומנהלות: רוצים להדפיס את החוברת עבור תלמידים שלכם?
שלחו לנו מייל (ey-admin@torasavigdor.org) ובקשו לקבל את החוברת בתחילת
השבוע!

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בלק תשפ"ב מחמאות וביקורת

המשך משבוע שעבר...

"איזה מזג אוויר נפלא שלח לנו ה' היום," חשב לעצמו הרב וולנדר לאחר שסיים למסור את שיעורו הקבוע לאסירים בכלא בירושלים. "אני חושב שאצא לטיול נוסף בפארק. אני מקווה שהיום לא אפגוש שום חיות מלבד הציפורים וחתולי הרחוב שנמצאים שם תמיד."

קול של זמזום העולה מתוך שיח השושנים משך את תשומת לבו של הרב וולנדר. הוא התכופף כדי לצפות במאות דבורי דבש כשהן עוברות בקדחתנות מפרח לפרח.

"אה! אשרי שזכיתי לראות את היופי שבבריאתו של הקב"ה," אמר הרב וולנדר. "אף פעם לא נמאס לי לראות כיצד החרקים המדהימים הללו אוספים את הצוף כדי ליצור עבורנו דבש, ובו בזמן הם מאביקים את הפרחים על מנת שיוכלו לייצר זרעים שיביאו לנו עוד ועוד פרחים בעלי ריח מתוק!"

בדיוק אז שמע הרב וולנדר קול חזק של נעירת חמור. הוא הרים את מבטו מהשושנים וראה מולו חמור, עומד באמצע הפארק! ועל ידו היה לא אחר מאשר צדוק "הצדיק", שישב על הדשא ודיבר אל החמור, בעודו מחזיק בידו ספר.

"צדוק!" אמר הרב וולנדר בעודו מתקרב אל צדוק. "מה קורה כאן? סיכמנו שסיימת עם הרעיונות המטופשים הללו, ושכעת אתה מתחיל לעבוד על להיות עבד ה'. ובכל זאת, הנה אתה שוב נמצא כאן עם חיה נוספת."

"זה לא רעיון מטופש!" השיב צדוק הממורמר. "אני מלמד את החמור שלי לדבר! ואיזו דרך טובה יותר יש לעשות זאת מאשר ללמוד מספר מסילת ישרים, הספר שאמרת שיזכה אותי בעולם הבא! למה אתה תמיד מבקר אותי על כל מה שאני עושה?"

"אהה..." גמגם הרב וולנדר. "אפשר לשאול מדוע אתה רוצה ללמד את החמור שלך לדבר?"

"כי אני רוצה להיות כמו בלעם," ענה צדוק. "היה לו חמור מדבר, ואם גם לי יהיה חמור כזה, אני אהיה בדיוק כמוהו. וחוץ מזה, השערות שלו כנראה יימכרו תמורת סכום נכבד!"

"אתה רוצה להיות כמו בלעם?!?!?" קרא הרב וולנדר בהלם. "אבל למה? למה

שתרצה דבר כזה?"

"כי אני רוצה להיות נביא, ענה צדוק.

"טוב, אז קודם כל, בימינו כבר אין לנו נביאים," אמר הרב וולנדר. "ושנית, מבין כל הנביאים הקדושים שהיו לעם ישראל במשך ההיסטוריה, למה בחרת דוקא את בלעם?"

"האמת היא, שקראתי אודות כל הנביאים בתנ"ך, ונראה לי שהם לא אהבו אותנו," הסביר צדוק. "כולם הצביעו תמיד רק על דברים שכלל ישראל עשו שלא היו בסדר, בדיוק כמו שאתה עושה בכל פעם שאתה רואה אותי עושה משהו שאתה לא מסכים איתו. אבל הנבואות של בלעם דיברו כולן על כמה שאנחנו טובים. ולדעתי זה הרבה יותר נחמד."

"צדוק," אמר הרב וולנדר בעדינות. "הקב"ה לא שלח לנו נביאים כדי לספר לנו כמה אנחנו טובים."

"אבל למה לא?" שאל צדוק. "הרבה יותר נחמד לשמוע דברים טובים."

"מכיוון שה' רוצה שנעבוד כל הזמן לתקן את עצמנו ולהפוך לטובים יותר ויותר, כדי שנוכל לזכות לעוד ועוד שכר בעולם הבא," הסביר הרב וולנדר. "ואם הנביאים היו רק מחמיאים לנו, לעולם לא היינו מבינים עד כמה

אנחנו צריכים להפוך לאנשים טובים יותר."

"אז למה בלעם אמר דברים נחמדים וטובים?" שאל צדוק.

"אהה! אתה מבין, בלעם לא היה יהודי," ענה הרב וולנדר. "ובלעם לא רצה לומר עלינו דברים טובים. הוא רצה לקלל אותנו ולגרם לנו לעבור עבירות. אבל ה' אמר, 'לא ולא! רק מי שאוהב את בני הקדושים רשאי לבקר אותם. אבל אתה גוי רשע ששונא אותם - לך אין רשות למתוח עליהם ביקורת. אם אתה רוצה לומר משהו על עם הקודש, הם צריכים להיות אך רק דברים טובים ונעימים!'"

הרב וולנדר הניח בעדינות את ידו על כתפו של צדוק לפני שהמשיך.

"צדוק, חשוב לי שתבין, שכשאני אומר לך שאתה עושה משהו לא בסדר, זה בגלל שאני אוהב אותך ואני רוצה שתהיה מאושר."

"באמת?" שאל צדוק. "כי לא הרגשתי מאושר כשאמרת לי להפסיק למכור סגולות או לא לצבוע את הפרה שלי באדום."

"כמובן שאני רוצה שתהיה מאושר!" אמר הרב וולנדר בחיוך. "אני רוצה שיהיה לך את סוג האושר הטוב ביותר בעולם! בכך שאני מראה לך את הדרך הנכונה כיצד לנהוג, יש לך הזדמנות לעבוד את ה' כראוי. וזה לא רק יהפוך אותך לאדם מאושר יותר, אלא גם יזכה אותך בעולם הבא, שבו תהיה מאושר לנצח נצחים!"

"לנצח נצחים?" שאל צדוק בפליאה. "באמת?"

"כן," חייך הרב וולנדר. "אגב, שמעתי במקרה את השרת הערבי בבית הכלא אומר שהוא מחפש לקנות חמור חדש. למה שלא נלך למכור לו את החמור, ואז נוכל ללמוד ביחד מסילת ישרים."

שבת שלום ומבורך!

צידה לדרך

מאוד נחמד לקבל מחמאות, ועלינו לנסות תמיד להחמיא לחברים ולאחים שלנו כמה שיותר. אבל כאשר אנו מקבלים ביקורת מאחד ההורים, וכן ממלמד או מורה, עלינו להקשיב היטב, כי ככה אנחנו הופכים לטובים יותר.